

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010705
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4316010705.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného F. P., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 21.07.2016, sp. zn. 4Pp/37/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného F. P., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného F. P. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Galanta z 10.05.2013, sp. zn. 3T/253/2012, vo výmere 4 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosťou napadol odsúdený. Jej písomné odôvodnenie nadriadenému súdu do momentu konania neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone 2/3 uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za zločin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon 2/3 takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmienčné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmieničnom prepustení) bude viesť riadny život.

Neodporúčajúci záver z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, hoci správanie odsúdeného v režime výkonu trestu je aktuálne v komplexe hodnotené pozitívne, korešponduje s trestnou minulosťou odsúdeného. Treba zdôrazniť, že odsúdený sa doposiaľ dostal do konfliktu s Trestným zákonom 11-krát, keď sa v minulosti opakovane dopúšťal úmyselnej majetkovej trestnej činnosti (najmä trestné činy krádeže). Predchádzajúce odsúdenia a opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy.

Hodnotenie podmienok pre podmieničné prepustenie nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien a trestov v režime výkonu trestu, hoci aj tieto sú významným ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. V tomto smere odsúdený, hoci disciplinárne potrestaný nebol, získal do vyhlásenia napadnutého uznesenia 11 disciplinárnych odmien a to všetky za vzorné plnenie pracovných povinností, čo signalizuje určitý stupeň jeho nápravy a preukazuje, že odsúdený je schopný si zadovážovať zdroje svojej obživy legálnou prácou a nie páchaním majetkovej trestnej činnosti, resp. distribúciou omamných a psychotropných látok (heroínu, metamfetamínu). Odsúdený bol už v minulosti 2-krát podmienične prepustený, v roku 1996 a 2009, kedy sa v oboch prípadoch neosvedčil a bolo mu nariadené vykonať zvyšok trestu odňatia slobody.

Práve kriminálny spôsob života aký viedol odsúdený v minulosti a menej priaznivá resocializačná prognóza nedávajú dostatočný záver pre konštatovanie priaznivej prognózy vedenia riadneho života odsúdeného v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia jednej z materiálnych podmienok uvedených v § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Nadriadený súd na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.)